

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: REMVIKO k.s.**, IČO 26359324, se sídlem Muchova 240/6, 160 00 Praha – Dejvice, zastoupeného Mgr. Filipem Toulem, advokátem, se sídlem Na Sadech 4/3, 370 01 České Budějovice, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2015 č. j. 22/DS/17**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobou ze dne 24. 3. 2017 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2017 č. j. 22/DS/17 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo na základě odvolání žalobce částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov (dále též „*prvoinstanční správní orgán*“) ze dne 12. 12. 2016 č. j. 83948/2016/OD/MAKN (dále též „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a to tak, že část výroku ve znění: „...čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, porušením povinnosti stanovené v § 37 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů...“ byla změněna takto: „...čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, porušením povinnosti stanovené v § 37 odst. 1 písm. g) bod 2

vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů...“. V ostatních částech bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta za spáchání správního deliktu dle ust. § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále též „zákon o pozemních komunikacích“) ve výši 27.000 Kč dle ust. § 42b odst. 6 písm. a) citovaného zákona a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“).

II. Žaloba

Žalobce v žalobě namítal, že se žalovaný dostatečným způsobem nevypořádal s odvolací námitkou, že v podkladech založených ve správním spisu je rozpor v označení kontrolovaných vozidel a vozidel zvážených. K této odvolací námitce žalobce uvedl, že řidič vozidla pan N., byl kontrolován dne 13. 10. 2016 v Sokolově – Transmotelu směr Cheb, R6 140 km pprap. S.H., když se jednalo o kontrolu norem podle NR (ES) č. 561/2006, technickou silniční kontrolu a o nízkorychlostní vážení. V dokladu o výsledku technické silniční kontroly se uvádí, že byla provedena kontrola vozidla reg. zn. ... a vozidla reg. zn. ..., které pan N. podepsal. Následně bylo ovšem převažováno vozidlo reg. zn. ... a vozidlo reg. zn. ... Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že došlo ze strany pprap. S.H. k pochybení a není tak zřejmé, jakých vozidel se kontrola a převažování týkalo a s jakým výsledkem. Žalovaný k této námitce uvedl pouze to, že součástí předané spisové dokumentace jsou veškeré doklady z kontrol, které byly provedeny, tedy jak ze silniční technické kontroly, tak i z nízkorychlostního kontrolního vážení, včetně vážního lístku a fotodokumentace předmětné kontroly. Hlavním důkazem v řízení vedeném dle zákona o pozemních komunikacích je doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení evidenční č. 2016810163, ze kterého je jasné, které vozidlo bylo kontrolováno, tudíž nedošlo k žádnému pochybení ze strany Policie ČR, ani správního orgánu. Doklad o výsledku technické silniční kontroly, není v řízení vedeném dle zákona o pozemních komunikacích důkazním prostředkem, jelikož se týká případného řízení dle jiné právní normy. Žalobce k tomu uvedl, že správní řád nezná žádné označení důkazu jako důkaz hlavní. Podle § 51 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Z uvedeného vyplývá, že jak doklad o výsledku technické silniční kontroly, tak také doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení evidenční č. 2016810163, jsou důkazy, které jsou oba stejně použitelné jako důkaz ve správním řízení. Pokud jsou ovšem tyto důkazy v rozporu, nelze uzavřít, že jeden z důkazů je důkazem hlavním a druhý důkazním prostředkem není. Správní orgán měl povinnost se s oběma důkazy zabývat a vypořádat a zejména se vypořádat s jejich rozporností. To ovšem správní orgán neučinil, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Žalobce dále uvedl, že pokud byl napadeným rozhodnutím shledán vinným ze spáchání správního deliktu dle ust. § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, porušením povinnosti stanovené v § 37 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 341/2014 Sb., nelze jej v odvolacím řízení shledat vinným spácháním jiného správního deliktu, jak vyplývá z výroku odvolacího rozhodnutí.

V další žalobní námitce žalobce namítal, že správní orgány postupovaly nesprávně, pokud nebyla započítána odchylka ve výši 3 % ze zjištěné hmotnosti vozidla (pokud tedy bylo zváženo správné vozidlo) dle ustanovení § 38 odst. 1 vyhl. č. 341/2014 Sb., přičemž tato skutečnost má vliv na výši uložené pokuty.

Závěrem žalobce uvedl, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem a navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 2. 5. 2017. Ve vyjádření nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a konstatoval obsah správního spisu. K žalobní námitce týkající se rozporu v označení kontrolovaných vozidel a vozidel zvážených žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný považuje doklad o výsledku nízkorychlostního vážení č. 2016810163 za stěžejní. Tento doklad obsahuje všechny náležitosti dle prováděcího předpisu č. 104/1997, v části desáté, § 51 b odst. 1. Doklad o výsledku technické silniční kontroly neobsahuje všechny potřebné náležitosti k vedenému správnímu řízení, přičemž tento dokument ani žalovaný k předmětnému řízení nevyžaduje. Policie České republiky zasílá správnímu orgánu kompletní spisovou dokumentaci (všechny provedené kontroly u jednoho vozidla, řidiče nebo provozovatele vozidla), jelikož jejich organizace to takto zpracovává a ukládá. Silniční správní orgán pak následně z předložené dokumentace vyjme všechny potřebné dokumenty, které jsou potřebné k danému správnímu řízení a jsou zákonem vyžadovány. Žalovaný pracuje s důkazními prostředky, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci ve smyslu ust. § 51 správního řádu. Proto byl jako důkaz v daném řízení použit doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení č. 2016810163 a fotodokumentace, když tento je vhodný dle zákona o pozemních komunikacích ke zjištění a prokázání spáchání předmětného správního deliktu, a nikoli doklad o výsledku technické kontroly, jelikož z toho nelze zjistit náležitosti vhodné k prokázání skutku.

Žalovaný se vyjádřil rovněž k námitce žalobce týkající se nemožnosti změny ust. § 37 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 341/2014 Sb. na ust. § 37 odst. 1 písm. g) této vyhlášky v druhostupňovém rozhodnutí, pokud byl prvostupňovým orgánem shledán vinným ze správního deliktu za porušení povinnosti jiné. Žalobce spáchal správní delikt dle ust. § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích, tento fakt je neměnný. Správní orgán I. stupně však nesprávně uvedl povinnost, která byla porušena. Tato skutečnost nemá zásadní vliv na rozhodnutí a stanovenou výši pokuty. Žalovaný může dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. stupně, což také udělal a postupoval tak v souladu s právními předpisy.

K námitce nezapočítání odchylky měření ve výši 3 % žalovaný uvedl, že tato odchylka započítána byla, přičemž tato skutečnost lze zjistit z dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení.

Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání, žalovaný i žalobce ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s., a proto soud nenařizoval jednání ve věci samé.

Podle ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud při svém rozhodování vycházel z právně významných skutečností vyplývajících ze správního spisu. Součástí správního spisu je listina Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, dopravního inspektorátu označená jako odevzdání věci č. j. KRPK-81114-6/PŘ-2016-190906, vydaná dle ust. § 58 odst. 3 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve věci nízkorychlostního kontrolního vážení ve smyslu zákona o pozemních komunikacích, ze které vyplývá, že žalobce jakožto provozovatel jízdní soupravy skládající se z motorového vozidla tovární značky DAF, registrační značky ... a přípojného vozidla (návěsu) tovární značky Schmitz, registrační značky ... je podezřelý zjednatel, které naplňuje znaky správního deliktu dle ustanovení § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích, jelikož u vážených jízdních souprav bylo zjištěno překročení hodnot na osách (y) 4, 5, 6, tedy na čtvrté, páté a šesté nápravě jízdní soupravy, a to o 8,4 % tedy o 2.032 kg. Součástí spisu je rovněž doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení evidenční č. 2016810163 ze dne 13. 10. 2016, který byl pořízen v 10:14 hodin na komunikaci R6, Sokolov - Transmotel (kontrolní stanoviště K 34). V dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení č. 2016810163 je uvedeno, že jízdní soupravu složenou z motorového vozidla a přípojného vozidla řídil pan A.N., nar. ..., a provozoval ji provozovatel vozidla - žalobce. Dále jsou v dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení uvedeny nejprve zvážené hmotnosti na jednotlivých nápravách bez započítání 3% odchylky a dále následující údaje o hmotnostech předmětné jízdní soupravy po srážce přípustné odchylky:

hmotnost na nápravu č. 1 po srážce 3% odchylky: 6.479 kg
hmotnost na nápravu č. 2 po srážce 3% odchylky: 2.890 kg
hmotnost na nápravu č. 3 po srážce 3% odchylky: 7.177 kg
hmotnost na nápravu č. 4 po srážce 3% odchylky: 8.729 kg
hmotnost na nápravu č. 5 po srážce 3% odchylky: 8.749 kg
hmotnost na nápravu č. 6 po srážce 3% odchylky: 8.554 kg

Na základě uvedených hmotností lze následně z dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení vyčíst:

hmotnost na skupinu náprav 1+2+3 po srážce 3% odchylky: 16.546 kg
hmotnost na skupinu náprav 4+5+6 po srážce 3% odchylky: 26.032 kg
hmotnost jízdní soupravy po srážce 3 % odchylky: 42.578 kg

Doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení je podepsán řidičem jízdní soupravy, panem Alešem Novákem.

Součástí spisu je dále doklad ze dne 13. 10. 2016 o výsledku technické silniční kontroly vozidla reg. značky ... a protokol o provedení kontroly provozování nákladní dopravy u vozidel reg. zn. ... a ... a dále výpisy z registru silničních vozidel. Ve spisu je rovněž založen úřední záznam Policie ČR ze dne 13. 10. 2016 o provedení kontroly jízdní soupravy reg. značky ... a ... Z fotografií založených ve spisu pak vyplývá, že dne 13. 10. 2016 byla vážena shora specifikovaná jízdní souprava. Součástí spisu je rovněž oznámení přestupku ze dne 13. 10. 2016 spáchaného řidičem A., ze kterého vyplývá, že řidič se dopustil přestupku dle ust. § 42a odst. 4 písm. c) zákona o pozemních komunikacích tím, že jím řízené

vozidlo překročilo při nízkorychlostním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem.

Dne 16. 11. 2016 správní orgán I. stupně vydal oznámení o zahájení řízení, kterým žalovanému oznámil dle § 46 odst. 1 správního řádu zahájení řízení v projednávané věci a dále dle § 36 odst. 3 správního řádu provozovateli vozidla poskytl možnost vyjádřit se k podkladům řízení před vydáním rozhodnutí. Správní orgán vydal dne 12. 12. 2016 rozhodnutí, č. j. 83948/2016/OD/MAKN, kterým uložil žalobci pokutu za spáchání správního deliktu ve výši 27.000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Žalobce se měl dopustit správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla provozoval vozidlo, jehož hmotnost převyšovala hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu. Žalobcem provozované vozidlo mělo překročit nejvyšší povolenou hmotnost o 2.032 kg, když naměřený součet tří náprav trojnápravy překročil zákonem stanovených 24 tun. Dne 20. 12. 2016 obdržel správní orgán I. stupně odvolání žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí. Žalovaný následně vydal dne 25. 1. 2017 č. j. 22/DS/17-2 rozhodnutí, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov ze dne 12. 12. 2016 č. j. 83948/2016/OD/MAKN tak, jak je uvedeno v čl. I. tohoto rozsudku. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že daná věc byla správním orgánem I. stupně správně posouzena a napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. K tomuto názoru vedly žalovaného doložené podklady pro vydání rozhodnutí, z nichž je spáchání správních deliktů provozovatelem vozidla nesporné a k jejichž zpochybnění nejsou dány žádné důvody. Jedinou vadou napadeného rozhodnutí je dle žalovaného jeho výrok, ve kterém je uvedeno, že byla porušena povinnost stanovená v ustanovení § 37 odst. 2 písm. e) vyhlášky, tedy že největší povolená hmotnost silničních vozidel nesmí překročit u přívěsů se třemi nápravami 24 tun, což se nezakládá na pravdě, jelikož se nejedná o přívěs, ale návěs. Byla tedy porušena povinnost stanovená v ustanovení § 37 odst. 1 písm. g) bod 2 vyhlášky, kdy největší povolené hmotnosti na nápravu vozidla nesmí překročit u troj nápravy přípojných vozidel součet zatížení tří náprav trojnápravy při jejich větším z dílčích rozvorů jednotlivých náprav, nad 1,3 m do 1,4 m včetně, 24 tun. Ovšem tato skutečnost nemá zásadní vliv na rozhodnutí a stanovenou výši pokuty, jelikož v obou dvou případech je stanovena největší povolená hmotnost 24 tun. Z důvodu tohoto nedostatku žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně částečně změnil a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Podle ust. § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále též „zákon o pozemních komunikacích“), se *„Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, jehož hmotnost převyšuje hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu.“*

Dle ust. § 42b odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích se za správní delikt uloží pokuta do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), s), t), u) a v) a odstavce 5.

Podle ust. § 37 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále též „vyhláška o schvalování technické způsobilosti“), platí, že: *„Největší povolená hmotnost silničních vozidel nesmí překročit u přívěsů se třemi nápravami 24,00 t.“*

Podle ust. § 37 odst. 1 písm. g) bod 2 vyhlášky o schvalování technické způsobilosti platí, že: *„Největší povolené hmotnosti na nápravu vozidla nesmí překročit u trojnápravy*

přípojných vozidel součet zatížení tří náprav trojnápravy nesmí překročit při jejich větším z dílčích rozvorů jednotlivých náprav nad 1,3 m do 1,4 m včetně 24,00 t, trojnápravou přípojných vozidel se rozumí tři za sebou umístěné nápravy, jejichž součet dílčích rozvorů činí nejvýše 3,6 m.“

Ze spisové dokumentace vyplývá, že při silniční kontrole prováděné Policií České republiky dne 13. 10. 2016 byla provedena kontrola „sociální předpisů“ dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006, dále kontrola technické stavu nákladní soupravy a rovněž kontrola nízkorychlostním vážením. Správní delikt ve věci podané žaloby se týká spáchání správního deliktu zjištěného nízkorychlostním kontrolním vážením jízdní soupravy, když bylo zjištěno překročení hodnot stanovených vyhláškou o schvalování technické způsobilosti na čtvrté, páté a šesté nápravě soupravy. Ostatní porušení právních předpisů zjištěná při provedené kontrole nejsou předmětem přezkumu tohoto řízení.

Z obsahu listin založených ve správním spisu zejména z dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení č. 2016810163 ze dne 13. 10. 2016, z protokolu o provedení kontroly provozování nákladní dopravy u vozidel reg. zn. ... a ... ze dne 13. 10. 2016 a rovněž z fotografické dokumentace pořízené v průběhu kontroly, je prokázáno, že bylo provedeno nízkorychlostní kontrolní vážení jízdní soupravy skládající se z motorového vozidla tovární značky DAF, registrační značky ... a přípojného vozidla (návěsu) tovární značky Schmitz, registrační značky ..., jejichž provozovatelem byl žalobce. Soud nesouhlasí s námitkou žalobce, že v listinách založených ve správním spisu je rozpor v uvedených registračních značkách a není tedy postaveno najisto, zda bylo skutečně váženo vozidlo reg. zn. ... a ... Ve všech citovaných listinách se registrační značky vozidel, na kterých bylo vážení provedeno, shodují a soud v nich žádný rozpor na rozdíl od žalobce neshledal. Doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení č. 2016810163 ze dne 13. 10. 2016, oznámení přestupku ze dne 13. 10. 2016 spáchaného řidičem A.N. jsou navíc řidičem vozidla podepsány, přičemž lze mít za to, že řidič svým podpisem stvrdil pravdivost údajů v dokumentech uvedených. V dokladu o výsledku technické silniční kontroly ze dne 13. 10. 2016 soud rovněž nenašel žádné chyby či nesprávnosti v označení registračních značek kontrolovaných vozidel, jak uváděl žalobce. Z tohoto dokladu vyplývá, že na návěsu reg. značky ... byly shledány nedostatky osvětlovacího zařízení a elektrického systému v důsledku čehož byla vozidlu omezena způsobilost na dobu 30 dnů. V dokladu o výsledku technické silniční kontroly se o jiném vozidle vyjma vozidla reg zn. ... nehovoří. Soudu tak není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že správní orgán pochybil tím, že namísto registrační značky vozidla ... uvedl v dokladu o výsledku technické silniční kontroly reg. zn. ..., když tato skutečnost z ničeho nevyplývá.

K použitým podkladům ve správním řízení a k hodnocení důkazů soud uvádí následující. Podle věty první ust. § 51 odst. 1 správního řádu platí, že lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu pak platí, že: „*Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*“ Správní orgán je povinen zjistit stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. V daném případě měl ve správním spisu založeno množství listin, které se týkaly silniční kontroly provedené dne 13. 10. 2016. Pouze některé z nich se však přímo týkaly spáchání správního deliktu, který je žalobci v tomto řízení kladen za vinu (přetížení jízdní soupravy ve smyslu ust. § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních

komunikacích) a ze kterých správní orgán při posuzování věci primárně vycházel (doklad o výsledku vážení č. 2016810163, fotografická dokumentace, výpis vozidel z registru silničních vozidel). Ostatní podklady souvisejí spíše s dalšími dílčími kontrolami provedenými téhož dne na jízdní soupravě žalobce. Pro posouzení, zda byl či nebyl spáchán správní delikt podle ust. § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích je v daném případě rozhodný především doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení č. 2016810163 pořízený dle ust. § 38a zákona o pozemních komunikacích, ze kterého přímo vyplývají údaje (naměřené hmotnosti), které dokládají, že ke spáchání předmětného správního deliktu došlo. Ostatní podklady založené ve spisu pak mohou sloužit a v daném případě i slouží podpůrně pro osvědčení skutečností vyplývajících z dokladu o nízkorychlostním vážení č. 2016810163. Pokud by v podkladech založených ve spise byly shledány rozpory, bylo by povinností správního orgánu se v takovém případě s těmito rozpory vypořádat a odůvodnit, proč k nějakému důkazu přihlédl a k jinému nikoli. V předmětném případě však soud žádné rozpory v podkladech ve správním spisu, jak tvrdil žalobce, neshledal. Žalobce vytýkal žalovanému rovněž to, že užíval v rozhodnutí pojem „hlavní důkaz“, přestože tento pojem správní řád nezná. Správní řád opravdu pojem „hlavní důkaz“ neupravuje, avšak skutečnost, že žalovaný tuto formulaci použil, nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rovněž z napadeného rozhodnutí je patrné, že správní orgány vycházely při rozhodování nejen z dokladu o výsledku nízkorychlostního vážení č. 2016810163, ale rovněž i z fotodokumentace a výpisu z registru vozidel, přičemž tyto doklady dostatečným způsobem osvědčují, jaký skutkový stav byl ve věci zjištěn.

Žalobce dále namítal, že žalovaný pochybil, pokud změnil ve výroku prvostupňového rozhodnutí ustanovení § 37 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 341/2014 Sb., na ust. § 37 odst. 1 písm. g) bod 2 citované vyhlášky. K tomu soud uvádí, že dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu platí: *„Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změni; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změni odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.“* Podle tohoto ustanovení je odvolací správní orgán (žalovaný) oprávněn za určitých okolností uvedených v citovaném ustanovení změnit napadené rozhodnutí nebo pouze jeho část, pokud na něm zjistí vady. Žalovaný zjistil, že správní orgán I. stupně nesprávně ve výroku svého rozhodnutí označil ustanovení stanovující povinnost, která byla v daném případě porušena, přestože z podkladů ve správním spise jednoznačně vyplývá, že byla porušena povinnost jiná (upravena v ust. § 37 odst. 1 písm. g) bod 2 vyhlášky č. 341/2014 Sb., neboť v posuzovaném případě se jednalo o vozidlo typu návěs. V daném případě jak ustanovení § 37 odst. 2 písm. e) vyhlášky uvedené v prvoinstančním rozhodnutí, tak ust. § 37 odst. 1 písm. g) bod 2 vyhlášky uvedené v napadeném rozhodnutí, upravují porušení takových povinností, jejichž důsledkem je v obou případech spáchání správního deliktu dle ust. § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích. Obě ustanovení navíc stanovují nejvyšší povolenou hmotnost vozidla na 24 tun. Změnou předmětného ustanovení tak nedošlo ani ke změně ukládané pokuty, jelikož ustanovení, dle kterého byla uložena, zůstalo zachováno. Změna označení zákonného ustanovení ve výroku prvostupňového rozhodnutí je dostatečným způsobem podložena správním spisem, neboť z něj je postaveno najisto, že skutečně došlo k porušení povinnosti upravené v ust. § 37 odst. 1 písm. g) bod 2 vyhlášky a nikoli ust. § 37 odst. 2 písm. e) vyhlášky a žalovaný tak vycházel pouze z dosavadního obsahu správního spisu, aniž by do něj

bylo cokoliv doplňováno. Předmětnou změnou tak nemohlo být žádným způsobem zasaženo do žalobcových práv a žalovaný svým postupem nepochybil.

Soud neshledal důvodnou námitku žalobce týkající se nezapočítání 3% odchylky u naměřených hmotností jízdní soupravy. Z dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení č. 2016810163 ze dne 13. 10. 2016 vyplývá, že uvedená 3% odchylka byla po provedeném vážení jízdní soupravy od zjištěných hmotnostních údajů odečtena a následně až z těchto čísel vycházely správní orgány při posuzování, zda byl spáchán správní delikt či nikoliv. V dokladu č. 2016810163 jsou nejprve uvedeny zjištěné hmotnosti bez zohlednění odchylky při vážení (v dokladu uvedeno jako „hmotnosti bez tol. srážky“) a následně jsou zde uvedeny rovněž hodnoty, u kterých již je 3% odchylka zohledněna (v dokladu uvedeno jako „hmotnosti s tol. srážkou“).

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a jelikož neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

V. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 27. duben 2018

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.